

Ο ΘΕΑΤΗΣ,

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΗΘΙΚΟΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ,
ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΘΕΤΙΚΟΝ, ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΠΑΡΑ ΜΙΧΑΗΛ ΣΧΙΝΑ.

Αριθμός 18. Περίοδος πρώτη. Τῆ 30 Σεπτεμβρ. 1837.

Λόγος Θεοφίλου Καΐρη.

(Δέκα παρ' ὀλίγων ἔτη παρήλθον ἀφ' οὗτου ἐξεφωνήθη ὁ προκείμενος λόγος· καὶ μένει εἰσέτι ἔναυλος εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν Ἑλλήνων, ὡς χθὲς ἢ σήμερον ἀκουσθεῖς, καὶ διαπαντός θέλει μένει, ὡς κύρβις ἱστορικὴ καὶ ῥητορικὴ, ὡς πρᾶξις ἀμάραντος, παμπόθητος, καὶ μουσικωτάτη. Τοιαύτην θεῖον μῦθρον ἐπικλόουσιν ἡ ἀρετὴ καὶ αἱ Μοῦσαι εἰς τὰ γνήσια ἔκγονα τῶν ἐμπνεύσεών των! Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ὑπηρετοῦντες τῇ φιλότατῃ πατρίδι, προθύμως συλλέγομεν ἐνταῦθα τὴν ἡχὴν, καὶ πληθύνομεν διὰ τοῦ τύπου τὸ παράδειγμα, εἰς νοῦν βάζλλοντες τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ὅτι ἐκμνήμης ἐρρήθη ὁ λόγος ἐν Αἰγίνῃ τῷ 1828 σωτηριῶ ἔτει, ἡμέρα δωδεκάτῃ τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, καὶ ἦν σκιρτῶσα ὑπεδέχετο εἰς τοὺς κάλπους τῆς ἡ Ἑλλάς τὸν ἔνδοξον αὐτῆς παῖδα Ἰωάννην Καποδίστριαν, παρ' αὐτῆς ἐκλελεγμένον Κυβερνήτην τῆς πολιτείας. Ὡ ποῖαι ἐλπίδες ἐθέρμαινον τότε τῶν Ἑλλήνων τὰ στήθη! Ἀλλὰ καὶ πόσον ἀκμαῖον αἰσθημα ἐννόμου ἐλευθερίας καὶ θεοσκήπτου δικαιοσύνης ὑπηγόρευσε τὰ λεγόμενα! Πηρίστανται καὶ ἀζώματα εὐδρα πολιτικῆς ἀκεσφόρου, καὶ πανταχόθεν ἀποστίλβει πατριωτισμὸς ἄκρατος καὶ νεανικὸς, ὑπὸ ἀναμνήσεων Ἑλληνικωτάτων ἀναπτερούμενος, καὶ νοῦς ὑπερίδρυται ἀρχιτέκτων, μεμυημένος τὰ σεμνότατα. Νεαρὸν ἀνιστᾷ ὁ λόγος καὶ ἔμψυχον ἀναζωγραφεῖ ὅλον τὸ δράμα τῶν τῆς ἐπαναστάσεως